

Brian P. Ørnbøls prædiken 3. søndag efter påske

Taler

Brian P. Ørnbøl
Forfatter

Dato

26. april 2015

Sted

Sankt Lukas Kirke, Aarhus

Omstændigheder**Prædikentekst**

Johannesevangeliet kapitel 16, vers 16-22

- 1 Du møder dine døde i en kaffekop. Du møder dine døde ved en hvid dug, siddende omkring et bord. Du møder dine døde i den fine pakke under juletræet – og til konfirmationen af barnet, der for blot et øjeblik siden var en lille baby.

- 5 Især møder du dine døde på fødselsdage, på bryllupsdage – på alverdens mærkedage, som i det sekund, hvor du bliver forladt, transformeres til dage, hvor du bliver mødt.

10 Det er en kort tid, du ikke ser, hvad du har mistet. Det er kun en ganske lille brøkdæl af en brøkdæl af tid, hvor du efterlades uden den, der er gået bort. For du vil se dem igen – og igen – og igen.

15 Det vil i tiden efter du har mistet, føles som om du nu ser den bortgangne mere end du nogensinde har gjort før. Hele din verden, alle dine tanker, hele din krop, vil være fyldt af disse billeder, disse følelser, disse minder der er så levende at du kan mærke det på huden. Du kan huske hvordan det var, at blive holdt om. Du kan huske hvordan det føltes at give et kys. Du kan huske at blive strøget over kinden, at flette fingrene under dynen...

- 20 Sommerferien – og tiden
Solen i haven på havestolen – og tiden
Maden I kogte i køkkener – og tiden
Børnene, der fødtes og voksede – og tiden
Huset der hele tiden skulle males og gøres rent – og tiden
- 25 Børnene der fødtes og latteren – og tiden
Festerne og familierne – og tiden
Samtalerne, vinen og elskoven – og tiden

30 Derfor siger jeg; Det er en kort tid, du ikke ser, hvad du har mistet. Det er kun
en brøkdel af en brøkdel af tid, hvor du
efterlades uden den, du har mistet.

Jeg kan ikke holde ud
35 at tænke på de døde
Ikke på grund af de døde
Men på grund af smerten
hos de levende

40 For døden er for stor og for voldsom og for endegyldig. Jeg kan ikke holde ud at
tænke på døden – fordi smerten ved at miste den, man elsker, er for stor. Den
river kødet til blods og flår hjernen i stumper og stykker og det synes helt
umuligt at forestille sig, at denne smerte nogensinde skal finde ro eller på nogen
45 måde kan dulmes, fordi den sætter sig som blodsugende igler overalt på din krop
og på dine tanker og æder dig op – ligesom angsten. Angsten æder sjæle op.
Angsten for at miste, angsten for aldrig mere at skulle se, at skulle mødes.

Angsten og smerten er for stor til de levende. Det er de levende, jeg har ondt af –
ikke de døde.

50 De døde er væk, men ikke borte. De døde er klumper af kød under et lag af
muld, men de er ikke forsvundne. De døde er for evigt ude af syn, men ikke af
sind. De døde lever ikke mere, men vil leve for evigt i dig, i dine tanker i *dit* sind.
De døde vil leve længe efter, du selv er gået bort. De døde vil fortsætte med at
55 leve ligeså længe, som nogen husker dem. De døde vil leve i mange generationer i
billeder og dagbøger og samtaler over bordet.

Så du *møder* dine døde i en kaffekop. Du *møder* dine døde ved en hvid dug,
siddende omkring et bord. Især møder du dine døde på alverdens mærkedage,
60 som i det sekund, hvor du bliver forladt, transformeres til dage, hvor du bliver
mødt.

Derfor siger jeg; Det er en kort tid, du ikke ser, hvad du har mistet. Det er kun
en brøkdel af en brøkdel af tid, hvor du efterlades uden den, du har mistet. For
65 du vil se dem igen – og igen – og igen.

”En kort tid, så ser I mig ikke længere, og atter en kort tid, så skal I se mig igen”...

70 I det sekund du bliver forladt, bliver du mødt!

Kilde

Manuskript taget fra www.skylukaskirke.dk med tilladelse fra udgiver og taler.

75 **Kildetype**

Dokumentation på online medie

Tags

3. søndag efter påske, Første tekstrække, Lægprædikant, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

80 <https://www.dansketaler.dk/tale/brian-p-ornbols-praediken-3-sondag-efter-paaske>

85

90

95

100

105